

UNORTODOX MENÜ

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 4. szám, 2019. január 25.

A bikaviadalozáshoz szokott ellenzéki sajtó felháborodva ír a karmelita menza áráiról. Összeveti egy luxusétterem étlapjával (van értelme?), vagy kis étkezdék árszabásához hasonlítja (ez már indokoltabb), és azt is emlegeti, hogy az üzlet horribilis bérleti díját képtelenség ekkora bevételből kigazdálkodni. Csakhogy eközben szó nélkül elmegy a vállalkozás forradalmi újítása mellett, melyet túlzás nélkül nevezhetünk korszakalkotónak a vendéglátás nem is tudom, hány ezer éves történetében, de a pénzügyekkel foglalkozók is elégedetten fognak csettinteni. A kaland átéléséhez elegendő az összeadás és kivonás alapláncműveleteinek ismerete.

Sok internetes oldal közzétette a városligeti Gundel emblémájával díszített, január 7-i, déli menzaétlapot. Itt az A menü ára x forint, ahol $x = 850$. Ám ha a menü két fogását - nevezzük őket a -nak és b -nek - à la carte rendeljük meg, akkor ehhez a képlethez jutunk: $a+b < x$, ahol $a = 300$ forint (ez volna a tartalmas leves), $b = 360$ (ez a második fogás), az x -et az előző mondatból már ismerjük. A gyengébben számolók kedvéért: ha külön-külön megrendelünk két adag ételt, az 660 forint, ha menüben kérjük ugyanezt, az 29 százalékkal többbe kerül. Ögyes! - mondaná erre Kohn bácsi.

A jelenségre többféle magyarázat kínálkozik. A paranoid (ergo valószínű) megoldás, hogy az egész étlapot utólag, a bikaviador sajtó kedvéért rittyentették, csámcsogjanak rajta egészséggel. Az abszurd változat (nem kevésbé valószínű), hogy az étlap a valós helyzetet mutatja, tehát a kormányzat üzemi étkeztetése akkora üzlet a szolgáltatóknak, hogy fűtül minden racionalitásra vagy látszatra, hiszen a menza bevételei közömbösebbek a járulékos haszon mellett.

- Hát nem érdekes ez? - kérdezte a trükkjei után Rodolfo. Igaz, azt sem felejtette el megjegyezni: - Vigyázat, csalog!